

ENTREVISTA

“És aberrant que una empresa prescindeixi dels més grans de 50”

Rosa Maria Calaf

PERIODISTA I PRESIDENTA DEL CENTRE INTERNACIONAL DE PREMSA DE BARCELONA

La que va ser corresponsal de TVE a Moscou, Buenos Aires o Nova York va parlar ahir a Lleida de la Xina, en la segona conferència del cicle Tribuna Internacional de SEGRE

S. DIEGO

LLEIDA | Xina, una nació amb dues cares' és el títol de la conferència que imparteix a Lleida. A què es refereix?

Em refereixo al fet que sempre es parla de la Xina es fa referència al creixement, el progrés, els Jocs Olímpics... I ens oblidem que la Xina té una altra cara. La part rural s'està quedant molt endarrerida, estancada en un règim comunista. L'obertura econòmica s'ha produït, però no la política. Les llibertats i els drets humans estan reprimits.

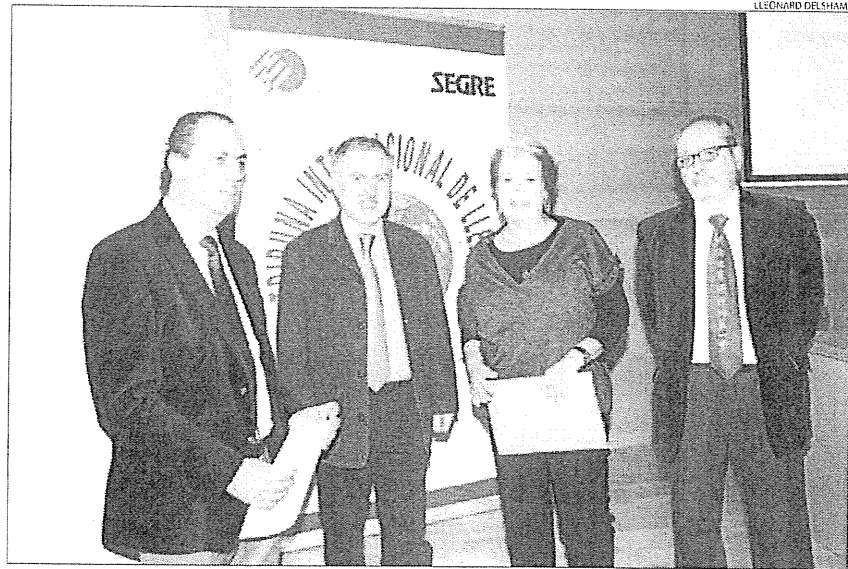
Ha viscut la censura com a corresponsal a Pequín?

Sí, allà no tens la possibilitat de treballar lliurement. La policia et persegueix per saber què fas en cada moment. L'any olímpic va ser una mica millor, però quan sorties de Pequín, tornaves a tindre els mateixos problemes.

Ha treballat a Moscou, Viena, Buenos Aires, Nova York, Hong Kong, Pequín... Amb què es queda?

Depèn. Personalment, em va agradar molt Buenos Aires o Roma. Informativament, va ser molt interessant l'etapa soviètica i la transformació asiàtica. Com es combinen la vida personal i la professional?

És difícil, però per a mi la feina sempre ha sigut la meua prioritat número u. És una opció de vida. No tinc fills, he estat menys temps amb la família i els

Els responsables del cicle Tribuna Internacional i el director de SEGRE, Juan Cal, ahir amb Rosa Maria Calaf.

amics, però sempre he sabut què volia fer i per aquest motiu, em sento molt afortunada.

Està prejubilada des del gener. Troba a faltar treballar com a corresponsal?

Doncs, no gaire, cosa que em sorprèn. Estic molt activa amb la meua nova feina al Centre Internacional de Premsa i sóc una persona que no mira mai enre. Quan tanco una etapa ja

penso què puc fer en la següent. No obstant, no estic d'acord en absolut amb l'ERO que va fer TVE.

Per què?

Perquè crec que és aberrant que una empresa, sobretot pública, prescindeixi de la gent que té més de 50 anys. Es tracta de tota la memòria, tota l'experiència de la casa.

Com veu el periodisme actual?

Molt malament. El periodisme està vivint una etapa complicada en què hi ha un risc que perdi els seus objectius. Està mercantilitzat, massa vinculat a polítics i negocis i s'oblida de la seua tasca de control, denúncia o exaltació del que està bé. Hauríem de lluitar per un bon periodisme, perquè una societat que no està ben informada és una societat que no avança.